

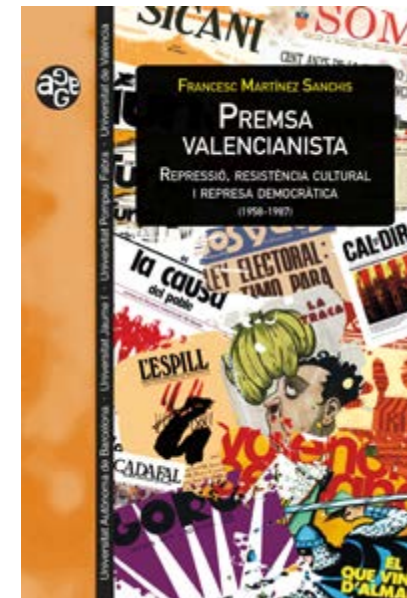
PREMSA VALENCIANISTA

Ara mateix, els mitjans de comunicació impresos estan experimentant un procés de canvis, les conseqüències del qual resulta impossible de preveure. Alhora, la societat valenciana es troba immersa en un escenari de modificacions polítiques i culturals que, entre altres factors, inclou una evident revifalla de les reivindicacions sobre l'ús de la llengua pròpia del país en tots els àmbits socials.

En aquestes circumstàncies, cal considerar especialment oportuna l'acurada investigació en què es basa aquest llibre, que informa de manera rigorosa i detallada sobre les publicacions periòdiques que empraren el valencià entremig del 1958 i el 1987, és a dir, durant la segona etapa de la dictadura franquista i els primers

anys de la monarquia de Joan Carles I, amb la Transició i la primera legislatura de les Corts Valencianes com a marc immediat de referència.

En efecte, l'autor ha establert un balanç minuciós en què apareixen desenes de capçaleres de caràcter molt divers, però totes interessants com a iniciatives innovadores en el seu moment. Aquesta és la primera aportació destacable de l'obra: dreçar la imatge sencera d'un moviment comunicatiu que va nàixer arreu del País Valencià, per donar resposta a dues demandes complementàries: una informació, sovint temàticament especialitzada o de proximitat geogràfica –continguts polítics o culturals i abast local o comarcal–, i l'ús de la llengua catalana, exclusiu o alternat amb la castellana. Eren dues demandes que no satisfieia,

Premsa valencianista. Repressió, resistència cultural i represa democràtica (1958-1987)

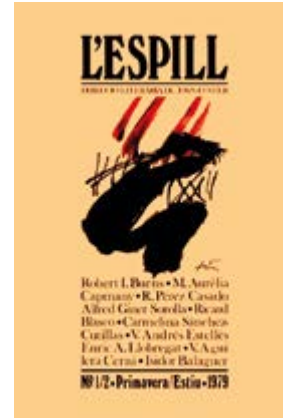
FRANCESC MARTÍNEZ SANCHIS / Autor
JOAN MANUEL TRESSERRAS / Prologuista
UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA. UNIVERSITAT
JAUME I. UNIVERSITAT DE VALÈNCIA. VALÈNCIA, 2016
«ANAQUEL NUEVO» / Col·lecció

290 pàgines / 978-84-490-6088-5 (UAB). 978-84-
16356-64-5 (UJI). 978-84-370-9909-5 (UV) / 20 €

ni de bon tros, la premsa tradicional, basada sobretot en els diaris. I aquest llibre té el mèrit d'analitzar aquella presència en l'espai comunicatiu, fragmentària i assetjada per mil dificultats, però al capdavall plenament transformadora i, en la mesura que podia, influent.

La informació recollida i estructurada per Francesc Martínez Sanchis ens restitueix una imatge completa i poc o gens coneguda d'un impuls de canvi, que ni tan sols en el moment mateix en què es produïa era fàcil de calibrar en les seues dimensions exactes. Estudiada i contemplada actualment, permet comprovar, amb tristesa, que, malgrat el temps transcorregut de llavors ençà, el panorama no ha millorat en la mesura que es podria haver previst amb unes dosis mínimes d'optimisme.

Prensa valencianista ofereix els elements necessaris per a establir aquesta comparació inesquivable, el resultat de la qual es pot avançar tenint en compte que l'obra estudia iniciatives periodístiques com ara *Gorg*, *Dos y Dos*, *Saó*, *Valencia Semanal*, *Trellat*, *Generalitat*, *L'Espill*, *L'Horta*, *El Temps*, *Daina*, *Cal Dir*, *Batlia*, *Afers*, *Camacuc*, *Cairell*, *All-i-Oli*, *Caplletra* i d'altres. És a dir, revistes d'informació general o literària, infantils, polítiques, sindicals, de ciències humanes, d'abast general o comarcal, de diferents ideologies, pressupostos i pressupòsits. De

totes elles, només unes poques han aconseguit mantenir-se al llarg dels anys, dels canvis polítics i de les dificultats econòmiques. I no en tots els casos, cosa lamentable, les que han desaparegut pel camí han trobat mitjans que les hagen substituïdes. En qualsevol cas, en els darrers temps sembla apuntar una esperançadora eclosió de noves capçaleres digitals, en què la llengua del país està present amb força i que podrien millorar-ne notablement la perspectiva.

FRANCESC PÉREZ I MORAGÓN

ENLLAÇOS

